

РЕШЕНИЕ

№ 6813

гр. София, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6941** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 284 – 286 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНС).

Образувано е по касационна жалба от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” – [населено място], чрез пълномощник – юрисконсулт в ГДИН, срещу Решение № 2204 от 04.04.2022 г. на АССГ, Първо отделение, 6 – ти състав, по административно дело № 14349 / 2019 г.

Обжалваното решение е постановено по искова молба, предявена от Д. Т. М., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора [населено място], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 100 лв., за периода от 16.12.2019 г. до 22.12.2019 г., за които се твърди, че са настъпили в резултат на незаконосъобразни бездействия на служители на ответната страна.

Ищецът е твърдял, че е търпял неимуществени вреди поради наличие на хлебарки и дървеници в килията му. Денонощно бил хапан, насекомите пълзели по дрехите му, а околните си мислели, че е „мизерник“. Ищецът е посочил, че затворническата администрация не пръска и не му позволява да закупи и използва препарати срещу инсектите. На поставените въпроси и исканията му получавал подигравки, че въкъси такива проблеми няма и да пише жалби. Счита, че по този начин се нарушава чл. 3 от

ЗИНЗС.

В съдебно заседание касационният жалбоподател Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, редовно уведомен не се явява и не се представлява. Представено е писмено становище по съществото на делото.

Ответникът – лишеният от свобода Д. Т. М. – редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Постъпила е писмена защита от неговия процесуален представител.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена. В съдебното заседание се явява прокурор Стоян Димитров. Счита касационната жалба за неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на СРС.

Административен съд София град, XV троен състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

С обжалваното решение едноличният състав на АССГ е уважил исквата молба на Д. Т. М. и е осъдил Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерството на правосъдието да заплати на Д. Т. М., ЕГН [ЕГН], обезщетение за неимуществени вреди в размер на 100 лв. (сто лева), за периода от 16.12.2019 г. до 22.12.2019 г., претърпени от противоположни бездействия на служители на ответника, изразяващи се в неосигуряване на нормални санитарно-хигиенни условия–недостатъчно обезпаразитяване в Затвора [населено място].

За да стигне до този правен резултат, състав на АССГ, след подробно обсъждане доводите на страните и събраните по делото доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че Д. Т. М. е постъпил в Затвора С. на 16.02.2012 г. за изтърпяване на присъда лишаване от свобода от 18 години. Настанен е в 12-та група, спално помещение № 8. От 11.03.2020 г. е преместен в Затвора - П. за доизтърпяване на наказанието.

Съгласно договор, сключен на 13.11.2018 г. между ГДИН и лицензиран търговец „ДДД – 1“ ООД, дезинсекция на сградите на ГДИН се извършва 6 пъти годишно, а дератизация – 2 пъти годишно. В становище от 17.02.20 г. от еколог при „ДДД – 1“ ООД е посочено, че дезинсекция на сградите се провежда на всеки 2 месеца, което би било достатъчно при спазване на всички санитарно – хигиенни мероприятия в секторите. При възникване на извънредни епидемиологични обстоятелства или увеличаване на популацията дружеството има ангажимент да проведе извънредни обработки в рамките на 48 часа.

Представени са протоколи за ДДД обработка, извършена от служители на „ДДД – 1“ ООД на помещенията в Затвора С. на 05.11.2019 г. и на 30.01.2020 г.

Според справка от 19.02.20 г., изготвена от началник сектор ФЛКР при Затвора С., периодът, който е посочен в исквата молба, е извън плановия график на проведените мероприятия по ДДД, а обработки са извършвани съгласно договора на 15.11.2019 г. и на 30.01.2020 г.

Шести състав на АССГ, Първо отделение е установил, че с предписание от 12.06.2017 г., издадено от инспектори при ГДИН, на началника на Затвора С. е предписано в срок до 10.07.2017 г. да организира извършване на конкретно посочени санитарно-хигиенни мероприятия, с цел трайно решаване на проблема с дървениците в корпуса на Затвора С..

Като свидетел по делото е бил разпитан С. Н. Н., пребиваващ в Затвора С.. Той заявява, че в периода от 16.12.2019 г. до 22.12.2019 г. е бил настанен в едно спално помещение с Д. М.. При разпита си заявява факти, които подкрепят исковата претенция на М..

По така постановеното първоинстанционно решение, настоящия тричленен състав на АССГ, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания и като провери служебно съгласно чл. 218, ал. 2 АПК, валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон, направи следните изводи:

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение на основание чл. 209, ал. 3 от АПК. Според касатора постановеното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост в частта, с която е осъдена Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”.

Решението на АССГ, Първо отделение, б – ти състав е валиден съдебен акт.

Първоинстанционното решение е допустимо, като постановено по редовно подадена искова молба.

Преценката на първоинстанционния съда относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. За да приеме, че Д. М. е претърпял имуществени вреди, първоинстанционният съд е обсъдил събраните по делото писмени доказателства. Обсъдил е гласните доказателства – показанията на св. Н.. Тези показания са били дадени пред съда в съдебно заседание от дата 21.06.2021 г.

Едноличният състав на АССГ е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е налице основателна претенция за претърпени неимуществени вреди.

Първоинстанционният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Едноличният състав на АССГ е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на дисциплинарното нарушение.

Обжалваното решение съответства на материалния закон, тъй като като при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е формирал правилен и обоснован извод, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, които са следствие от нарушаване на общата забрана на нечовешко и унижително отношение. Установеното недостатъчно обезпаразитяване, довело до постоянно наличие на дървеници, причиняват емоционален стрес, безпокойство, чувство на унижение и безизходица – неимуществени вреди, подлежащи на обезщетение. Законодателят приема, че поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода” уронва човешкото достойнство

или поражда чувство на страх, незащитеност или малоценност. Неизпълнението на задължението на администрацията за осигуряване на добри и здравословни санитарно-битови условия, чрез достатъчна и качествена дезинсекция, довело до наличието на дървеници, обуславят извод за „нечовешко” и „унизително” отношение спрямо ищеца, като превишават целите на изтърпяване на наказанието. Обоснован е изводът на първоинстанционния съд, че е налице причинна връзка между бездействието и неимуществените вреди - поставянето на ищеца в неблагоприятни условия само по себе си представлява третиране, способно да породи у него емоционално и морално страдание, стрес и безпокойство. При наличие на нарушение на някоя от посочените в чл. 3 от ЗИНЗС хипотези, настъпването на неимуществени вреди се предполага до доказване на противното (чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС).

Размерът на обезщетението е определен по чл. 52 ЗЗД по справедливост в размер на 100 лв., в какъвто размер е и претенцията на лишения от свобода Д. М..

Настоящият състав не споделя изложеното в касационната жалба, че в конкретния случай не са установени обстоятелствата, които са предвидени в хипотезата на чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС. Прилагането на договор, сключен между Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” и ДДД – 1 ООД за дезинсекция и дератизация на спалните помещения в затвора [населено място] и протоколи за обработка сами по себе си не доказват факта, че са били налице добри хигиенни условия спрямо лишения от свобода Д. М..

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че при постановяването от едноличния състав на АССГ на обжалваното решение не са допуснати сочените в касационната жалба нарушения, представляващи касационно основание по чл. 209, т. 3 АПК.

В писмената защита, постъпила по делото на дата 28.10.2022 г., и изготвена от адв. С. И. е заявена претенция за присъждане на разноски в полза на Д. М.. Представен е договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че е заплатена сумата от 500 лева. Настоящият състав отчита, че в договора за правна защита и съдействие е посочено, че сумата е заплатена в брой (л. 31 от делото). В този смисъл договорът за правна защита и съдействие служи като разписка. Искането за присъждане на разноски трябва да бъде уважено.

С оглед горното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, във вр. с чл. 284 ЗИНЗС, Административен съд София-град, XV троен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2204 от 04.04.2022 г. на АССГ, Първо отделение, 6 – ти състав, по административно дело № 14349 / 2019 г.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Д. Т. М., ЕГН [ЕГН], разноски за воденето на дело – заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

